

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ Ing. J. G.**, bývajúceho v P., **2/ Ing. T. G.**, bývajúcej v P., proti žalovaným **1/ A. F.**, bývajúcej v P., **2/ M. B.**, bývajúcemu v P., zastúpenému JUDr. J. K., advokátkou v P., **o zaplatenie 331,94 € (10 000,-- Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 17 C 261/2003, o dovolaní žalovaného **2/** proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 21. novembra 2007, sp.zn. 4 Co 92/2007, 93/2007, 103/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcom **1/**, **2/** nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prešov (súd prvého stupňa) rozsudkom z 19. decembra 2005, č.k. 17 C 261/2003-70 uložil žalovanému **2/** povinnosť zaplatiť žalobkyni **2/** 10 000,-- Sk so 6 %-ným úrokom z omeškania od 30. apríla 2005 do zaplatenia a nahradiť na trovách konania 500,-- Sk, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol. Konanie voči žalovanej **1/** zastavil a nepriznal jej náhradu trov konania.

Krajský súd v Prešove (odvolací súd), konajúci o odvolaní žalovaného **2/**, rozsudkom z 21. novembra 2007, sp.zn. 4 Co 92/2007, 93/2007, 103/2007 rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o povinnosti žalovaného **2/** zaplatiť žalobkyni **2/** 10 000,-- Sk s príslušenstvom a vo výroku o trovách vo vzťahu medzi týmito účastníkmi ako vecne správny v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil. Žalobkyni **2/** nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Zároveň potvrdil uznesenia súdu prvého stupňa z 8. júna 2007, č.k. 17 C 261/2003-112 a č.k. 17 C 261/2003-

113, ktorými prvostupňový súd nepriznal žalovanému 2/ oslobodenie od súdnych poplatkov a zamietol jeho návrh na ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov.

Proti potvrdzujúcemu výroku rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný 2/ dovolanie. Navrhol rozsudok odvolacieho súdu zmeniť a žalobu zamietnuť, prípadne rozsudok zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil tým, že konajúce súdy nesprávne zistili skutkový stav, v dôsledku čoho vec nesprávne právne posúdili. Tiež uviedol, že odvolací súd prejednal a rozhodol vec v jeho neprítomnosti, hoci svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil pre nemoc.

Žalobcovia 1/, 2/ vo svojich vyjadreniach k dovolaniu považovali rozhodnutie odvolacieho súdu za vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1, druhá veta O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie žalovaného 2/ je prípustné, pretože podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu len pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podľa § 238 ods. 5 O.s.p. dovolanie nie je prípustné ani vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Ak je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky, dovolanie nie je prípustné, ak výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa prvej vety. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde.

Dňa 28. augusta 2003, kedy bola žaloba podaná na Okresný súd Prešov, bola minimálna mzda podľa § 1 písm. b/ nariadenia vlády č. 514/2002 Z.z. 5 570,-- Sk (184,89 €) a jej trojnásobok predstavoval sumu 16 710,-- Sk (554,67 €). Suma 10 000,-- Sk (331,94 €), na zaplatenie ktorej bol žalovaný 2/ v konaní zaviazaný, teda neprevyšuje trojnásobok minimálnej mzdy v deň podania žaloby na prvostupňovom súde a preto dovolanie žalovaného 2/ v zmysle ustanovenia § 238 ods. 5 O.s.p. nie je prípustné.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia (§ 242 ods. 1 O.s.p.), ktoré zistenie by viedlo k záveru, že dovolanie je prípustné bez ohľadu na procesnú formu rozhodnutia odvolacieho súdu a spôsob jeho rozhodnutia, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré možno začať len na návrh, o prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, či o prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným). Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola v konaní zistená.

Pokiaľ žalovaný 2/ v dovolaní vytyka odvolaciemu súdu, že vec prejednal v jeho neprítomnosti, hoci svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil z dôvodu nemoci, dovolací súd poznamenáva, že postup odvolacieho súdu v predmetnej veci nenaplnil znaky vady podľa § 237 písm. f/ O.s.p. (účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom). Z obsahu spisu totiž vyplýva, že na pojednávanie odvolacieho súdu konané 21. novembra 2007 bol žalovaný 2/ riadne a včas predvolaný. Predvolanie na pojednávanie odvolacieho súdu síce prevzala 18. októbra 2007 manželka žalovaného, takýto spôsob doručenia bolo ale v súlade so zákonom. Predvolanie na pojednávanie odvolacieho súdu totiž netreba doručovať do vlastných rúk; doručenie predvolania spôsobom uvedeným v ustanovení § 46 ods. 2 prvá veta O.s.p. nie je preto postupom, ktorým sa účastníkovi odňala možnosť konať pred súdom (R 11/1994). Žalovaný 2/ predvolanie na pojednávanie vrátil odvolaciemu súdu. Uviedol na ňom: „Ospravedlňujem sa dodatočne. Ako vidíte na doloženom náleze (xeroxová kópia ktorej je na druhej strane predvolania – poznámka dovolacieho súdu) je zrejmé, že som absolvoval vyšetrenie MR, ktoré bolo vzhľadom na môj zdravotný stav, akútne a lekárou stanovené na poslednú chvíľu, preto som sa nemohol dostaviť na vytýčené pojednávanie“. Poznámka žalovaného 2/ na predvolaní je datovaná dňom 21. november 2007. Predvolanie bolo vrátené odvolaciemu súdu 26. novembra 2007, t.j. po pojednávaní vytýčenom na prejednanie odvolania.

Vzhľadom na uvedené, odvolací súd nepochybil, ak vec prejednal v neprítomnosti žalovaného 2/, pretože tento včas nepožiadal o odročenie pojednávania. Postup odvolacieho súdu bol v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 druhá veta O.s.p., podľa ktorého, ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. v prípade, ak je dovolanie prípustné, a nie dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia dovolateľa boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľom vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Keďže ustanovenia § 237, § 238 ods. 1 – 3, § 238 ods. 5 O.s.p. dovolanie žalovaného 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 21. novembra 2007, sp.zn. 4 Co 92/2007, 93/2007, 103/2007 nepripúšťajú, bolo potrebné tento opravný prostriedok odmietnuť podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. Vzhľadom na uvedené, dovolacie konanie sa obmedzilo iba na fázu zisťovania podmienok prípustnosti dovolania a nemohlo pokročiť do ďalšej fázy, t.j. preskúmania vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia.

V dovolacom konaní žalobcom 1/, 2/ vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalovanému 2/, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd im ale napriek tomu náhradu trov konania nepriznal, pretože v dovolacom konaní im žiadne trovy nevznikli.

P o u ě n í e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 1. júla 2009

JUDr. Ladislav G ó r á s z , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Nina Dúbravčíková